

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA 2008/10

M e g h í v ó

***Mindenkit szeretettel várunk gyülekezeti napokra
a nagyerdei református templomba, november 2-4 között***

Cél: a hívő ember tanítása

HIT ÉS NEVELÉS

November 2. (vasárnap) fél 9 és fél 11:

Istentisztelet Igehirdető: Dr. Németh Dávid

November 2. (vasárnap) 5 óra:

Az egyház felelőssége a keresztyén nevelésben

Nov. 3. (hétfő) 5 óra:

A szülő-gyermek kapcsolat nehézségei

Nov. 4. (kedd) 5 óra:

A gyermek hitének alakulása a kisgyermekkortól az ifjúkorig

Szolgál:

Dr. Németh Dávid

a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karának tanára

A másfél órás alkalmak rendje: rövid áhítat, előadás és megbeszélés

„...növekedjete az Isten ismeretében!” (Kol 1:10)

„Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Épülünk, és építsünk (12.)

Hétről hétre örömmel láthatjuk a régi irodablokkunk átalakítási munkálatainak szép előre haladását. Elkészült a burkolat és a csempézés a gyülekezeti konyhában, vizesblokkban, a régi és új épületrészt összekötő folyosón. Helyükre kerültek a vizesblokk szerelvényei, és a villanykapcsolók, lámpák is. Készen van a régi kis- és nagyterem, valamint az átalakított rész belső festése.

Hátra van még az egykori iroda helyén kialakított kisterem parkettázása és a külső vakolás, továbbá a gyülekezeti konyhába, takarító szertárba és az előbb említett kisterembe (mely vendégszobaként is használható lesz) a tűzhely, hűtőgép, beépített szekrények, bútorok beszerzése. Az alagsorban lévő többfunkciós kisterembe szeretnénk a gyermekek, fiatalok számára néhány játékot is, pl. „csocsót” beszerezni.

Reméljük, hogy hamarosan megérkezik az átriumba egyik gyülekezeti tagunk jelentős adományaként 26 db elegáns és értékes karosszék, valamint 5 db asztal.

A szolgálati lakásban elkészült az egyik szoba parkettájának újra rakása, csiszolása, lakkozása, és egy másik szobában is a régi parketta csiszolása, lakkozása. A szolgálati lakás teljes belső kifestése – a konyha nélkül – is elkészült. Szeretnénk, ha a lakás szűkös konyhája bővíthetne azzal, hogy a kis kamrát hozzányithatnánk. A konyhában még szükséges az elavult, 33 éves vízvezeték cseréje, és az ehhez kapcsolódó egyéb felújítási munkák elvégzése, és végül a helyiség kifestése.

Köszönet gyülekezetünk egyik hozzáértő tagjának, aki a régi karzaton lévő székek ülését kárpittal bevonta. Ezek a kárpitozott székek az orgona alatti terembe kerültek

elhelyezésre. Köszönet azoknak, akik a parkosításban, takarításban, eszközök elpakolásában segítségül tudtak lenni. Köszönet az eddig érkezett adományokért. Bízunk benne, hogy a hátralévő munkák fedezéséhez még hiányzó 4 millió forint is össze fog gyűlni.

Magasztaljuk az egyház Urát, hogy megáldotta eddigi munkáinkat, áldozatunkat. Magasztaljuk, hogy bekapcsolódhatunk Isten örökkévaló üdvözítő tervének nagyterdei fejezetébe hálaáldozatunkkal. A lelki áldásokért hálából, és gyermekeink, unokáink javát is szolgálva hordozzuk továbbra is imádságainkban, hálaáldozatunkban, szeretetünkben a gyülekezetünk további épülését is szolgáló építkezésünket.

Püski Lajos

Táborértékelő

Presbitereink: Székely Pálma

Gyermekeként családban jó példákat láttam, amiért ma is hálás vagyok a szüleimnek. A templom légköre már akkor is nagy hatással volt rám. A gimnáziumi évek, a kor szelleme, az egyetem inkább eltávolítottak a hittől, a vallás gyakorlásától. A tudás önmagában nem boldogított, inkább minden megkérdőjeleződött bennem. Hajlamos voltam a pesszimizmusra, pedig könyvtáros tanárként egy középiskolában a legjobb munkahelyet kaptam meg, amit hivatásomnak tekintettem.

Mégis a rendszerváltozás hozta életemben az igazi pozitív fordulatot. Felnőtt fejjel bizonytalanul indultam el a hit útján, és csodálatos ajándékot kaptam. Ebben a templomban olyan igehirdetéseket hallottam, amelyek megragadták a lelkem, az értelmemhez szóltak, és meggyőztek arról, hogy vannak igazi hitben élő emberek. Megtaláltam az élő hitet, melyben a lelkem nyugalmat talált. Azóta szent meggyőződésem, hogy *hitben élni az egyetlen út, az élet értelme.*

Attól kezdve fontosnak éreztem, hogy a gyülekezet alkalmain jelen legyek. Sok kérdés volt bennem, és az embereket is szerettem volna megismerni. 1992 óta a csütörtöki bibliakörbe járok, ahol minden kérdésről érdemben lehet beszélni, kérdezni, egymás hite által fejlődni.

A nagyobb közösséggel a templomunkban zajló sok más alkalom segített megismernedni (pl. a táborozások, zenés áhítatok, szeretetvendégségek, evangelizáló napok, énekkar stb.).

Egy jó közösség tagjaként egészen más életet lehet élni, biztonságot, tartást ad, és nemcsak a hit kérdéseiben. Gyermekeként, felnőttként és nyugdíjas korban is szükségünk van rá.

Ha teljes mértékben Istenre tudunk hagyatkozni, olyan feladatokat kapunk, ami

örömet okoz, és érezhetjük, hogy a másokért végzett munka boldogít. Ilyen öröm számomra az úrasztali virágok rendezése. A virágok Isten csodálatos teremtményei. Élményt jelent hétről hétre válogatni a legszebbek közül, rácsodálkozni színükre, illatukra, formájukra, különleges tulajdonságaikra. E szolgálat

kapcsán sok lehetőségem kínálkozik a testvérek megismerésére. Esküvőkre, keresztelekre vagy csak úgy szeretetből is hoznak virágot, és a közösen végzett tevékenység összehozza az embereket.

Ami gyülekezetünk nagyon aktív életet él, számtalan alkalom kínálkozik, hogy *szolgáljunk* lehetőségeink, képességeink szerint. Presbiterként jobban bele lehet látni a feladatok tömegébe, nagyobb a felelősség. A közösség bizalma arra kötelez, hogy példát mutassunk a keresőknek, a fiataloknak, és minden dolgunkat szeretetben, türelemmel végezzük az élet minden területén. Felemelő érzés valami olyan szolgálatot végezni, amely Istennek tetsző, amelyet teljes bizonyossággal jónak tartunk, valami igazat, hasznosat. „*Úgy tekintsen minket minden ember, mint Krisztus szolgáit és Isten titkainak sáfárait. Márpedig a sáfároktól elsősorban azt követelik, hogy mindegyikük hűségesnek bizonyuljon.*” (1Kor 4,1-2)

Vallomások a tavalyi Bibliaiskoláról

Már a tavalyi év elején szükségét éreztem, hogy részt vegyek a Bibliakörben. Korábban fogalmam sem volt arról, hogy magammal kell rendben, békében lennem ahhoz, hogy a környezetem is rendben legyen. Önmagam megismeréséhez szükséges tudnom, hogy ki vagyok, mit csináltam, miért élek. Önismereti, életviteli előadásokon kell részt vennem, hogy közelebb kerüljek a hithez. Fontosnak tartom, hogy ehhez meg kell ismernem a múltamat, hogy azzal tárgyilagosan szembe tudjak nézni, milyen környezetben éltem, mi mozgatótt, mi volt a legfontosabb a számomra. Azt gondolom, a múltban a család és a munka irányított. A család nyugalma biztonsága, a munka pedig magam elismertetése miatt.

Fontos volt, hogy családot alapítsak, a gyermekeimet jól indítsam el, és fontos volt, hogy valamit tegyek egy közös célért, de a magam dicsőségére.

Fontos volt, hogy én magam irányítsam az életemet, segítséget nem akartam és nem tudtam sem kérni, sem elfogadni. Racionálisan néztem az életet, rajtam kívül állót elfogadni, tőle segítséget kérni, ráhagyatkozni, más akarata szerint nem tudtam élni. Valamilyen módon meg kellett tapasztalnom, hogy az életemben vannak véletlenek, ezek egybeesése sem rajtam múlt, sőt azt is meg kellett tapasztalnom, hogy ha az irányítást a gondolataimmal átveszem, nem mindig jó dolog sül ki belőle. Azt kellett tapasztalnom, hogy azt kapom az élettől, amilyen a lelkiállapotom, ha gondolataimban rendben vagyok, rendben mennek a dolgaim.

Azt már egy pár éve tudom, hogy ehhez a hit útjára kell lépjek, de nem tudtam a közelítés módját. Görcsösen akartam

hinni, de nem sikerült, mert megakadtam. Azonnal és látható eredményeket akartam, de úgy, hogy a végeredmény a saját akaratom legyen. Hogyan bízzam rá magam valakire vagy valamire, hiszen akkor én a sült galambot várom, nem teszek semmit, más irányít. És mi van, ha ez nem a jó irány? Ki fogom tudni javítani? Itt tartottam gondolatban, amikor igényt éreztem arra, hogy bepótoljam azt a hiányt, ami gyermekkoromból kimaradt, tudniillik ismerjem meg a Bibliát.

Azt, amit nehézkes nyelve miatt nehéz volt olvasni, az alapok hiányoztak, a megközelítést nem ismertem. Azt is gondoltam, bűnös nem lehetek, mert bűnös az, aki lop, csal, hazudik, én pedig azt gondoltam, nem vagyok bűnöző, nem kell bűnbocsánatot kérnem.

Azzal, hogy hibáztam, bocsánatot kértem, megbocsájtottak, aztán jól éreztem magam, ez is egyezhet a hittel élő emberrel, akkor találkoztam, amikor a szenvedelyem elsodort. Volt szerencsém felismerni, beismerni a tehetetlenségemet, elfogadni a kívülről jövő segítséget, és erre való odafigyeléssel élni.

Ezért lehet lehetőségem még arra, amit titkon reméltem: azért élek, hogy olyan dologban vegyek részt, ami valamilyen módon megmarad. Nem örökkévaló, viszont tudom, hogy egy részt adtam magamból, és egy nagyobb közösséget szolgál. Ahogy a templom belsejét színes, prédikáló üvegképek díszítik. Részesek lehetek hasonló gondolkodású emberek hitre jutásában, álmom megvalósításával.

Sokat kell még tanulnom, bepótolni a hiányzó ismerteket, de jó úton vagyok, jó irányba haladok.

Cseresznye József

Jézus

Köszönöm Istennek és lelkészünknek, hogy a Bibliaiskolába vezetett. Úgy érzem, a Bibliaiskola egész életemre, gondolkodásomra hatással van. Segített nyitottá lenni Isten felé, az Ő útja felé azáltal, hogy egyre többet tudok róla, a Szentírásról, egyre közelebb kerülök hozzá. Tudom, hogy korábbi életemben is jelen volt, de nem voltam kellőképpen befogadó. A Vele való közelséget, a hitet erősebben tudom megélni a bibliaiskola, lelkészünk és társaim segítségével. Próbálok figyelni Rá. Tudatosságra, önismeretre, önmegfigyelésre készlet. Bízom szeretetében, biztonságot ad számomra, lelki támaszt: nem vagyok egyedül. Másképp nézem az élet értelmét. A mindennapokban igyekszem észrevenni Őt, a körülöttem lévő apró csodákban, a szeretetben, a családban, de az élet nagy dolgaiban, saját döntéseimben is. Persze nem mindig könnyű levetkőzni saját akaratomat, önzésemet, és odaadni magam, feltétel nélkül bízni Őbenne. De úgy érzem életemnek Ő az útja. A konfirmáció egy lépés az Istenhez vezető úton, ezáltal is szeretném hitemet mélyíteni, megvalítani, bizalmamat erősíteni. Köszönöm, hogy veletek lehettem és köztetek lehetek!

Fazakasné Kaszás Andrea

Jézus szalmaszál
amibe kapaszkodunk
Jézus szakadék
amibe lezuhanunk

Jézus kötél
amit elengedünk
Jézus remény
amivel emelkedünk

Jézus hangszer
amivel megszólalunk
Jézus zene
amit elhallgatunk

Jézus tenyér
amivel adakozunk
Jézus kenyér
amit elfogadunk

Jézus penge
ami megsebesít
Jézus gyenge
aki megerősít

Jézus hatalom
a végeken
Jézusnak odaadom
az életem.

Gyurkovics Tibor

Az ifis évnnyitón 70 fiatalunk vett részt

Táborértékelő

„Boldog ember az, aki megtalálta a bölcsességet” (Péld 3:13-18)

Ki az, aki boldog szeretne lenni? Ugye, ez nem kérdés. De az már nagyon nagy kérdés, hogy mi kell igazán a boldogsághoz. Ebben a vélemények nagyon különbözőek. Talán vannak, akik azt mondják napjainkban, hogy nem lehet az ember boldog egy olyan országban, amely nyersanyag-szegény, tőkeszegény, és bizalomszegény, ahol a tudást kevésbé fizetik meg. Ezért talán az ország elhagyásán gondolkoznak, hátha máshol boldogabbak lehetnek.

Némelyek talán úgy gondolják, hogy egy olyan országban, ahol a vezetés hibájából reformnak nevezett megszorításokat kell átélnünk, nem is lehet boldog az ember. Egyesek talán úgy gondolják, hogy a boldogság csak teljesen a magánéletükbe visszavonulva található meg.

Mások szerint a boldogság csupán pénz kérdése. Fontos létfenntartásunkhoz bizonyos mennyiségű pénz és anyagi javak. Ezért hat napon át lehet és kell dolgoznunk is. De mai világunk csupán fogyasztóvá akar silányítani mindenkit, folyamatosan azt sugallva reklámjaival, mintha az anyagi javak birtoklása önmagában boldogságot adhatna. Az eredmény sokszor az ellenkezője, az örökös robot, hajsza a fölösleges mennyiségű, minőségű javak megszerzéséért, de végül mégis marad az elégedetlenség, az irigység.

Sokan azt gondolják, hogy a karrierjük kiépítése elégedetté, boldoggá teheti őket. A múltó karrierért gyakran képesek házasságukat, családjukat, egészségüket is feláldozni, de az egész életre szóló boldogságot nem találják meg.

Némelyek elhiszik, hogy az önmegvalósító programok boldoggá tesznek, és

évek múlva is keresik a boldogságukat. A több évezredes tapasztalat a boldogságról a Szentírás Példabeszédek könyve harmadik fejezetében így szól: „Boldog az az ember, aki megtalálta a bölcsességet...”

De tisztázzuk, hogy mi a bölcsesség. A bölcsesség a helyesen és időben alkalmazott ismeret, tudás. A bibliai gondolkodás szerint még hozzá kell tennünk, hogy nem csupán az e világi tudás, tapasztalat, szakmai ismeret, hanem az istenismeret helyes alkalmazása is.

Az ősi tapasztalat azt állítja, hogy a bölcsességnek több haszna van az ezüstmél, és nagyobb jövedelme a színaranynál, ezért drágább a gyöngynél, és semmi sem fogható hozzá, amiben kedvünket lelnénk. Sőt a bölcsesség tehet gazdaggá és adhat még dicsőséget is. Az Isten szerint való bölcsesség adhat igazán békességet és boldogságot is.

Miért az a boldog, aki megtalálta a bölcsességet?

Azért, mert ez az el nem vehető, isteni bölcsesség mutatja meg az élet értelmét, és segít az élet részleteit helyesen össze-rendezeni. Megmutatja, hogy életünkben mi az igazi helye, értéke, szerepe szellemi, fizikai képességeinknek, családi emberi kapcsolatainknak, munkánkunk, anyagi javainknak, civil közösségeinknek és a nemzetnek, hazának, hitnek, gyülekezetnek. Kedves Olvasó! Bátorítalak, hogy minél hamarabb keresd meg és találd meg életed igazi értelmét, hogy bölcsen felismerd Istentől rendelt küldetésedet, és akkor minden más részlet a helyére kerülhet. Csak ez az el nem vehető bölcsesség tehet boldoggá!

Püski Lajos

Új reformáció

KLAUS DOUGLASS TÉTELEIBŐL

57. A KERESZTYÉN SZERETET LÉNYEGE SZERINT KÜLÖNBÖZIK MINDEN MÁS SZERETETTŐL

58. HA AZT AKARJUK, HOGY AZ EMBEREK JOBBAK LEGYENEK, HOZZÁFÉRHETŐVÉ KELL TENNÜNK SZÁMUKRA ISTEN SZERETETÉT.

59. NINCS ÉLŐ KERESZTYÉNSÉG KÖZÖSSÉG NÉLKÜL.

60. A KERESZTYÉN GYÜLEKEZET A KERESZTYÉN EMBER ÉLETÉNEK LEGFONTOSABB SZÍNTERE. EZ AZ Ő „ÚJ CSALÁDJA”.

61. A KERESZTYÉN KÖZÖSSÉG NEM ANNYIRA ESZMÉNY, AMELYNEK ELFOGADÁSÁT MEGKÖVETELHETJÜK, MINT INKÁBB FELADAT, AMELY ELÉ ISTEN ÁLLÍTOTT BENNÜNKET.

62. A SZERETETTELJES LÉGKÖRŰ GYÜLEKEZETEK VONZÓVÁ LESZNEK.

63. GYÜLEKEZETEINKNEK JÓTÉKONY KONTRASZTBAN KELL ÁLLNIUK A TÁRSADALOM EGÉSZÉVEL.

64. AZ EGYHÁZ CSAK AKKOR EGYHÁZ, HA MÁSOKÉRT ÉL.

Hittanos évnnyitón

„Csak ő az én kösziklám és szabadítóm, erős váram, nem ingadozom sokáig”
(Zsolt. 62,3)

Kézműves foglalkozás az ifis évnnyitón

Hírek

- ♦ **Filmklub** október 18-án 17 órakor.
- ♦ **Családi istentisztelet** hittanosoknak és szüleiknek október 19-én 3 órakor.
- ♦ **Idősek délelőtti** okt. 21-én 9-12 óráig.
- ♦ **Vigasztaló istentisztelet** október 26-án fél 9-kor és fél 11-kor.
- ♦ **Óra visszaállítás** október 26 reggel!
- ♦ **Gyülekezeti napokat** tartunk november 2-4 között a hívó ember tanítására. Részletes program a címlapon olvasható.
- ♦ **Reformációs Körséta** november 2-án a fél 11-es istentisztelet után, az Egyetem téri magyar reformátorok szobrainak megkoszorúzásával.
- ♦ **Úrvacsorai közösség** lesz november 9-én vasárnap délelőtt mindkét istentiszteleten.

Zenés áhítat

(vasárnaponként 5 órakor)

- Okt. 12.** Karasszon Dezső orgonál
- Okt. 19.** Szabó László gondolkázik, Martos László zongorázik
- Okt. 26.** Kocsis Anna orgonál
- Nov. 02.** Gyülekezeti nap
- Nov. 09.** Fülep Máté énekel, Böszörményi Judit zongorázik

Imádkozzunk...

- ♦ egyházunk megújulásáért,
- ♦ bibliaiskolásokért,
- ♦ kiscsoportjainkért,
- ♦ adakozó lelkületért!

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe, melyen a *Szivárvány* is megtalálható:

www.refnagyerdo.hu

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Kórházlelkészek:

Kenézy Kórház – 511-777/1943

Klinika – 411-600/4978 (üzenetrögzítő)

Méliusz Református Rádió – 88 MHz-en
URH sávban városon belül

Szivárvány –
a Debrecen-Nagyerdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811
Felelős kiadó: Püski Lajos Tördelés: Bene Lászlóné
Nyomda: REXPO Kft. Készült 500 példányban
16. évfolyam 10. szám, megjelenik havonta
Egyházközségünk számlaszáma: 11738008-20012917